

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Anul XIII Nr. 3204

4 pagini
20 bani

Duminică
23 ianuarie 1955

TEZELE INSTITUTULUI „MARX-ENGELS-LENIN-STALIN”
DE PE LÎNGA COMITETUL CENTRAL AL P. C. U. S.
CU PRILEJUL CELEI DE A 50-A ANIVERSARI
A PRIMEI REVOLUȚII RUSE

(Textul în pagina 2-a)

Noi victorii pe drumul construirii comunismului

An de an, comunicatul cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. este așteptat cu o vie și justificată nerăbdare de către sute de milioane de oameni din întreaga lume. Acest fapt este limpede și de înțeles. În limbajul clar al cifrelor aceste comunicate vorbesc despre succesele obținute de oamenii sovietici pe drumul construirii comunismului, visul de aur al omenirii. Pentru popoarele din întreaga lume succesele oamenilor sovietici reprezintă un nou prilej de bucurie. An de an statul sovietic devine tot mai puternic, chează la înfrângerea lagărului păcii și democrației, chează, prin urmare, a întăririi păcii în întreaga lume.

Nici în acest an așteptările sutelor de milioane de oameni cinstiți din lumea întreagă nu au fost înșelate. Comunicatul Direcției Centrale de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., arată că în ceea ce privește producția globală, planul anual a fost îndeplinit în ansamblu în industrie în proporție de 103 la sută. Producția industrială globală a U.R.S.S. a crescut în 1954 cu 13 la sută în comparație cu 1953 și cu 65 la sută în comparație cu 1950. Această sporire a producției, precum și cea prevăzută de planul pe 1955 arată în mod indiscutabil că sarcinile celui de al 5-lea plan cincinal, care prevede o creștere de aproximativ 70 la sută a producției industriale în 1955 în comparație cu 1950, va fi îndeplinită cu mult înainte de termenul fixat.

Creșterea producției industriale într-un ritm atât de impresionant nu este posibilă decât într-o ordine economică cum este cea socialistă. În țările capitaliste, asupra cărora încep să se manifeste semnele crizei economice, anul 1954 a însemnat, dimpotrivă, un an de regres. În ciuda desamăntului militarist, volumul producției țărilor capitaliste a fost în 1954 inferior nivelului anului precedent. Numai în Statele Unite reducerea nivelului de producție a fost de 6 la sută în Franța producția a scăzut cu 3 la sută față de anul 1952.

În anul care a trecut planul de producție al U.R.S.S. a fost depășit în numeroase ramuri industriale, atât în industria grea, cât și în producția mărfurilor de larg consum. Trebuie să arătăm că au fost construite și puse în funcțiune peste 600 noi întreprinderi industriale mari. Producția unor principale tipuri de produse industriale a crescut în mod simțitor.

Comunicatul subliniază că în anul trecut au continuat lucrările în vederea creării de noi mașini și utilaje și a introducerii lor în producție; industria constructoare de mașini a creat noi tipuri de mașini și utilaje, au fost aplicate procedee tehnologice noi și a fost extinsă aplicarea automatizării și mecanizării producției. În 1954 știința sovietică a reușit să obțină o victorie de o uriașă însemnată istorică. În U.R.S.S. a fost pusă în funcțiune prima centrală electrică industrială pe bază de energie atomică cu o putere utilă de 5.000 kw. Numărul mare al faptelor vin să ne ilustreze uriașii pași înaintea tehnicii sovietice. Metalurgia, baza industriei grele, primește din ce în ce mai multe utilaje noi, perfecționate, cum ar fi laminorul unic pentru șine, care nu s-a egal în ceea ce privește nivelul mecanizării și automatizării proceselor de producție și productivității sale. Această mașină ocupă o suprafață de 80.000 m.p. Tot atât de grandioasă este și blumingul „1/50” destinat laminării lingourilor de oțel în greutate de 6-15 tone. Productivitatea anuală a blumingului este de câteva milioane tone fixe.

Activitatea inventatorilor și raționalizatorilor a continuat să se dezvolte. Peste 900.000 de invenții, perfecționări tehnice și propuneri de raționalizare au fost aplicate în cursul anului trecut în producție.

Anul care a trecut a adus noi izbâzi putericii agriculturii sovietice. În 1954, în toate categoriile de gospodării agricole a fost înălmățată cu culturi cerealiere de primăvară o suprafață de 10.800.000 ha. mai mare decât în 1953. Colhozurile și sovkhozurile au îndeplinit înainte de termen planul colectării și achizițiilor de cereale. Până la 5 decembrie 1954 au fost livrate și vindeute statului cu 271.000.000 puduri de cereale mai mult decât până la același dată a anului 1953. Anul trecut a fost arătat, în vederea recoltelor anilor 1954 și 1955, o suprafață totalizând 17.600.000 ha. de pământuri virgine și înțelepte față de sarcina de plan de 13.000.000 ha. Baza tehnică și materială a agriculturii s-a întărit considerabil. Agriculturii a primit anul trecut 137.000 de tractoare de uz general (scootele în tractoare de cîte 15 C.P.), 46.000 tractoare pentru prășit, 37.000 combine cerealiere, 15.000 combine pentru recoltarea cartofilor, 116.000 autocamioane ș.a.m.d.

Caracteristic pentru dezvoltarea economică a U.R.S.S. în anul care a trecut, este faptul că într-o serie întreagă de domenii au fost îndeplinite și chiar depășite înainte de termen sarcinile prevăzute de planul cincinal.

Comerțul sovietic a făcut importante progrese în anul care a trecut. Vinul comerțului de stat și cooperatist s-a îndreptat populației (în prețuri comparate) cu 18 la sută mai multe mărfuri decât în 1953. Comerțul cu amănuntul a crescut (în prețuri comparate) cu 80 la sută față de 1950. Aceasta înseamnă că sarcinile celui de al 5-lea plan cincinal în acest domeniu au fost îndeplinite înainte de termen, în patru ani. Poporul sovietic a primit din partea industriei mărfuri mai multe, mai bune și mai variate. Iată, de exemplu, cum a crescut producția unor tipuri de produse industriale în comparație cu anul 1953: aparate de radio — 176%; aparate de televiziune de peste două ori; aparate fotografice — 57%; frigiderul pe uz casnic — 192; aspiratoare de praf — de 2,7 ori; mașini de spălat pentru uz casnic — de 10 ori. De asemenea în întreprinderile industriale ușoare și alimentare s-a îmbunătățit mult sortimentul produselor și a sporit producția articolelor care se bucură de cererea sporită a populației.

Importantele succese obținute de economia sovietică, creșterea bunăstării materiale și a nivelului cultural al poporului sovietic se oglindesc fidel în faptul că venitul național al U.R.S.S. a crescut cu 11 la sută în comparație cu 1953. Prin creșterea salariului în bani și a reducerii prețurilor, salariul real al muncitorilor și funcționarilor a crescut în cursul anului trecut cu 5 la sută. Simțitor au crescut și veniturile colhozurilor și ale colhoznicilor.

Importantele victorii ale oamenilor sovietici devin și mai grațioase, puse față în față cu criza economică ce s-a abătut asupra lumii capitaliste, cu mizeria ce s-a agravat și cu pauperizarea continuă a populației. Anul 1954 a fost anul celor mai ridicate prețuri cunoscute în istoria capitalismului. Potrivit datelor Ministerului Muncii din Statele Unite indexul costului vieții a fost în 1954 cu 14 la sută mai ridicat decât la începutul războiului din Coreea. În 1954 a arătat ziarul „Financial Times” din Anglia, „indexul prețurilor cu amănuntul a ajuns la cel mai înalt nivel cunoscut în întreaga perioadă care a trecut din 1947”. Șomajul a crescut de asemenea. În Statele Unite, de pildă, potrivit unor date oficiale care sînt însă departe de realitate, la mijlocul anului trecut numărul șomerilor totali depășea cifra de 5.000.000. În Italia există 4,5 milioane șomeri totali și parțial. Aproximativ un milion de șomeri totali există în Germania occidentală.

În Uniunea Sovietică nu numai că nu există șomaj dar în 1954 numărul muncitorilor și funcționarilor a totalizat aproximativ 47.000.000 de oameni și a fost cu 2.000.000 de oameni mai mare decât la sfîrșitul anului 1953.

Importantele succese obținute de Uniunea Sovietică reflectă holăirea oamenilor sovietici de a întări neîncetat marea lor patrie, consecvență și puternică apărătoare a păcii, Voinea de pace a Uniunii Sovietice se oglindesc și în intensile legături comerciale pe care ea le întreține cu celelalte țări. În anul 1954 Uniunea Sovietică a continuat să-și extindă legăturile economice cu strălătinătea întregii legături comerciale cu 56 de state.

Pentru poporul nostru victoriile economice ale Uniunii Sovietice constituie un motiv de bucurie și un îndemn puternic în lupta pentru făurirea unei vieți mai bune, mai îmbelșugate. Poporul nostru consideră, la fel cu toate popoarele iubitoare de pace, succesele oamenilor sovietici drept propriile lor victorii. Poporul nostru știe că succesele construcției economice în U.R.S.S. sînt succese ale întregului lagăr al păcii, o chează la întărirea considerabilă a forțelor care luptă pentru victoria păcii.

Noi mașini și dispozitive agricole

Munca fizică — deseori grea — a oamenilor la treburile va fi înlocuită de primele alimentatoare automate românești. Snopii de grâu nu vor mai fi aruncați în zăburile de oameni, ci vor fi urcați pe mașina de o bandă transportatoare specială. În anul trecut au fost confecționate 5 asemenea alimentatoare automate care au fost experimentate cu succes și mai apoi îmbunătățite. Anul acesta, ele se vor fabrica în serie și vor fi trimise la numeroase arii.

La uzinele „Tudor Vladimirescu” din București, a început fabricarea unor dispozitive de treierat lerburi perene. Aceste dispozitive vor face să crească procentajul de utilizare a batzilor și vor face posibilă obținerea semințelor de trifoi, lucernă, mazăre, etc. Ele se pot adapta la orice batzoă.

Tot în vederea campaniei de treierat se fabrică pentru prima oară în țara noastră un selector universal pentru tot felul de semințe. Selectorul este prevăzut cu un mare număr de eite și manșete prin schimbarea cărora se pot selecta semințe de orice fel.

Produse zaharoase și de panificație pentru cei mici

Anul acesta în numeroase întreprinderi ale industriei alimentare vor fi realizate cantități însemnate de produse de panificație și produse zaharoase necesare hranei copiilor.

Nestine (faina de pesmet), calcușii și alte produse de panificație și zaharoase, ale căror calități nutritive sînt bine cunoscute, vor fi produse în acest an în cantități cu mult sporite.

Muncitorii din fabricile de panificație vor produce mai mult de 80 de tone înută dulce, 120 tone de napolitană, 320 tone de biscuiți cu cremă și 220 tone de biscuiți figurine deosebiți în anul trecut. Aceste produse vor fi ambalate în punguile de celofan.

Fabricile noastre de produse zaharoase vor produce un număr de aproape 20 de noi sortimente de produse zaharoase. Printre acestea sînt: drajeuri cu cacao, cu vitamina C, bomboane fine cu cremă de ciocolată, figurine de ciocolată, figurițe și broșuțe de zahăr, napolitană, ciocolată și altele.

Deschiderea expoziției „Aspecte din ajutorul economic sovietic”

Simbătă dimineața s-a deschis în sala din b-dul N. Bălcescu nr. 22, expoziția permanentă organizată de Camera de Comerț a R.P.R. „Aspecte din ajutorul economic sovietic”.

Expoziția va prezenta periodic diferite aspecte ale ajutorului economic acordat țării noastre de către Uniunea Sovietică. Expoziția actuală cuprinde aspecte ale ajutorului sovietic pe tărîm sanitar.

(Agerpres)

LA UN CURS AGROTEHNIC DE MASĂ

Fiecare conferință, fiecare lecție de la cercurile și cursurile agrotehnice înseamnă pentru țărani muncitori, pentru colectivități sau muncitorii din S.M.T.-uri și gospodăriile de stat un minunat prilej de îmbogățire a cunoștințelor. Cuvîntul inginerilor și tehnicienilor, urmat de zeci și sute de țărani muncitori, îi ajută să muncească în așa fel încît belșugul ogarelor lor să crească tot mai mult.

În clișeu: La cercul agrotehnic de la gospodăria colectivă „Ion Luca Caragiale” din comuna Rîșnov, cercetătorii români și germani urmăresc cu atenție explicațiile inginerului agronom despre greutatea hectarului de semințe de cereale.

Foto: MIHAI POPESCU

Festivalul filmului la sate

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — În fata cîmpului cultural din comuna lanca s-a oprit caravana nr. 4 a întreprinderii cinematografice regionale Galați.

Seara, 400 de țărani muncitori din comună au asistat la filmul „Un pichet în munți”, prezentat în cadrul festivalului filmului la sate.

Interesul oamenilor muncii de la sate pentru film, crește mereu. Acest lucru este dovedit de faptul că de la 15 decembrie 1954 și pînă la data de 5 ianuarie 1955, la jurnalele agricole și filmele artis-

tice prezentate de cele 4 caravane au participat 12.800 de cetățeni.

Cu începere de la 1 februarie 1955, festivalul filmului la sate, se va desfășura și la cele 30 cinematografe din comunele și satele regiunii.

Mobilă produsă de industria locală

Zilele acestea din atelierul de tâmplărie al întreprinderii locale „Produse de lemn” din Capitală vor pleca primele camioane încărcate cu garniturile noului model de cameră studio. Aceste garnituri vor cuprinde un frumos divan studio, cu stofă înflorată, buton și cu o ladă demon-

tabilă. De asemenea, garnitura va avea și un șifonier mare cu trei uși, lucrat din mărul furniruit cu nuc. Dulapurile vor fi împodobite la exterior cu linii în relief și vor fi fixate pe un fel de soclu întrerupt. Prototipul acestui tip de mobilă a fost recent distins cu premiul trei la un concurs organizat între fabrici de mobilă.

Întreprinderea „Produse de lemn” va realiza de asemenea și un nou tip de dormitor

compus din șifonier, pat dublu, două noptiere, o masă cu alonj și două scaune tapitate. Prototipul acestei garnituri a fost realizat și a câștigat premiul întâi la același concurs. În primul trimestru al acestui an întreprinderea va produce de asemenea 50 divane studio, piese separate, 70 garnituri bucătărie, și altele.

În minunatele sale audiotoni, bibliotecă, cabinete pedagogico-științifice, muzee și laboratoare, utilizate cu aporură cea mai modernă, învală studenții aparținînd tuturor celor 57 de națiuni și naționalități din U.R.S.S. precum și reprezentanți ai tineretului studios din țările de democrație populară.

Corpul profesoral al Universității cuprinde profesori de înaltă calificare științifică și pedagogică — cei mai mulți dintre ei sînt membri activi sau corespondenți ai Academiei de Științe a U.R.S.S. — doctori și candidați în științe, aspranți. Aici predă vestitul academician Oparin, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S., academicianul Nesmeianov și mulți alți savanți cu renume mondial.

Pe colinele Lenin, acolo unde acum 127 de ani Herlen și Ogario au jurat în izvoare să-și servească patria și poporul, acolo unde se tipăreau manifeste revoluționare care chemau la luptă împotriva autocratiei țariste, se ridică pasul puternic, sigur? Și-și răspunde, că da, în cea de a doua, el descrie calvarul tălăzului său, stăpînit de dorința de a învală într-o vreme cînd învalădura nu era pentru cei mulți.

L-am cunoscut pe Constantin Ilie la început de drum și spre bucuria mea l-am întâlnit și la prima etapă. Și nădăjduiesc că nu peste mulți ani îl voi reîntîlni, poet cunoscut și iubit de oamenii muncii.

OLGA ILIEȘ

O ANIVERSARIE GLORIOASĂ

Universitatea „M. V. Lomonosov” a împlinit 200 de ani

Cea mai veche universitate rusească, Universitatea „M. V. Lomonosov” din Moscova își sărbătorește astăzi împlinirea a 200 ani de existență.

Fondată în 1755 de marele om de știință rus M. V. Lomonosov, Universitatea a fost chiar din primele zile ale existenței sale un adevărat foc al înaintății științei și gândirii sociale. De aici, din sălile acestei instituții superioare de învățămînt, a răsunat nu odată glasul savanților și militanților sociali, luptători înflăcărați pentru libertatea și fericirea omenirii.

Istoria Universității din Moscova este indisolubil legată de istoria dezvoltării științei și culturii ruse și sovietice. Aici, între zidurile Universității, au lucrat savanți ruși de vază ale căror lucrări și descoperiri au intrat în tezaurul științei și culturii mondiale. Aici a înflorit genul marele fiziolog rus Sechenov, al matematicianului Chebishev, al renumitului pedagog Ușinski. În laboratoarele Universității au lucrat, aplecați peste calcule sau eprubete și făcînd descoperiri științifice de cea mai mare însemnată, părințele aviației ruse Iuhovskii, savantul naturalist Timiriachev și mulți alții.

Tradițiile revoluționar-democrate ale Universității din Moscova constituie una din paginile glorioase ale istoriei. Facultățile ei au fost absolviți de o pleiadă strălucită de corifei ai gândirii sociale ruse. Este deajuns să pomenim pe V. G. Belinski și pe A. I. Herlen, scriitorul care după cum spunea Lenin „a jucat un rol atât de mare în pregătirea revoluției ruse”. Numeroase nume care constituie o faldă pentru cultura rusă și mondială au figurat cîndva în evidența și cataloagele Universității Ogariov, Griboedov, autorul savuroasei comedii „Prea multă minte strică”. Gonțarov, scriitorul care ne-a lăsat romanele „Obolomov”, „O poveste abisnădă” și multe altele, scriitorul turgheniev, fecundul dramaturg Ostrovski și melnreutul Cehov, sînt numai cîteva dintre aceștia.

Însă numai după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a început perioada creșterii și înfloririi tumultuoase a Universității din Moscova. Pentru prima oară, în auditoriile ei au pășit tineri și tinerete, odrasle de muncitori și țărani. Urmind indicațiile marelui Lenin, tineretul sovietic a început să învețe cu dragoste și pasiune aspirînd spre culmile științei.

În 1949 a fost pusă piatra de temelie a noii clădiri a Universității de Stat „M. V. Lomonosov” de pe colinele Lenin. Noul șantier a devenit în curînd un adevărat șantier al întregului popor. Din toate colțurile Uniunii Sovietice au fost trimise aici pe colinele Lenin cele mai prețioase materiale de construcție: metal, granit, bronz, marmură, cristaluri fine, soare rare de lemn. Toate republicile frățești au finut să-și trimească aici cei mai buni maeștri ca să lucreze la înălțarea zidurilor acestei gigantice clădiri.

Creată prin munca plină de abnegație a mîilor de constructori, printre care mulți foarte mulți sînt azi studenții ei, prin faptele și dragostea unei armate și mulți alții.

Întregi de minunați sculptori, pictori, maeștri ai artei decorative, jii și fice ai tuturor popoarelor sovietice, Universitatea de pe colinele Lenin care și-a început activitatea în noua clădire la 1 septembrie 1953, este una din cele mai monumentale construcții ale Uniunii Sovietice, cea mai mare și mai frumoasă Universitate din lume.

În minunatele sale audiotoni, bibliotecă, cabinete pedagogico-științifice, muzee și laboratoare, utilizate cu aporură cea mai modernă, învală studenții aparținînd tuturor celor 57 de națiuni și naționalități din U.R.S.S. precum și reprezentanți ai tineretului studios din țările de democrație populară.

Corpul profesoral al Universității cuprinde profesori de înaltă calificare științifică și pedagogică — cei mai mulți dintre ei sînt membri activi sau corespondenți ai Academiei de Științe a U.R.S.S. — doctori și candidați în științe, aspranți. Aici predă vestitul academician Oparin, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S., academicianul Nesmeianov și mulți alți savanți cu renume mondial.

Pe colinele Lenin, acolo unde acum 127 de ani Herlen și Ogario au jurat în izvoare să-și servească patria și poporul, acolo unde se tipăreau manifeste revoluționare care chemau la luptă împotriva autocratiei țariste, se ridică pasul puternic, sigur? Și-și răspunde, că da, în cea de a doua, el descrie calvarul tălăzului său, stăpînit de dorința de a învală într-o vreme cînd învalădura nu era pentru cei mulți.

L-am cunoscut pe Constantin Ilie la început de drum și spre bucuria mea l-am întâlnit și la prima etapă. Și nădăjduiesc că nu peste mulți ani îl voi reîntîlni, poet cunoscut și iubit de oamenii muncii.

OLGA ILIEȘ

denși ai Academiei de Științe a U.R.S.S. — doctori și candidați în științe, aspranți. Aici predă vestitul academician Oparin, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S., academicianul Nesmeianov și mulți alți savanți cu renume mondial.

Pe colinele Lenin, acolo unde acum 127 de ani Herlen și Ogario au jurat în izvoare să-și servească patria și poporul, acolo unde se tipăreau manifeste revoluționare care chemau la luptă împotriva autocratiei țariste, se ridică pasul puternic, sigur? Și-și răspunde, că da, în cea de a doua, el descrie calvarul tălăzului său, stăpînit de dorința de a învală într-o vreme cînd învalădura nu era pentru cei mulți.

L-am cunoscut pe Constantin Ilie la început de drum și spre bucuria mea l-am întâlnit și la prima etapă. Și nădăjduiesc că nu peste mulți ani îl voi reîntîlni, poet cunoscut și iubit de oamenii muncii.

OLGA ILIEȘ

Universitatea „M. V. Lomonosov” continuă astăzi glorioasa ei tradiție de a fi un slujitor al poporului, un luptător activ pentru avîntul științei și culturii naționale, de a contribui la crearea unei vieți cât mai fericite a întregului popor.

Cadrele științifice ale Universității contribuie prin lucrările lor la dezvoltarea industriei și agriculturii țării. Colectivul Universității se preocupă în prezent cu deosebită intensitate de dezvoltarea problemelor agriculturii, problema care constituie o preocupare de seamă în viața politică internă actuală a Uniunii Sovietice.

În dragostea lor pentru știință, în perseverența lor de a dobîndi și de a-și însuși cunoștințe, studenții Universității de Stat „M. V. Lomonosov” și ai tuturor celorlalte universități din Țara Sovietică, se străduiesc să urmeze pilda primului și genialului student rus Mihail Vasilievici Lomonosov al cărui monument străjuiește la intrarea în Universitate.

Activitatea bogată a Universității de Stat „M. V. Lomonosov” din Moscova, succesele studenților, ale corpului didactic și ale întregului colectiv al Universității constituie o înfrumusețare a muncii pașnice constructive a oamenilor sovietici, o înfrumusețare a strălucirii marelui epoci pe care o trăiește societatea sovietică, epoca construirii comunismului.

Teleimprimator românesc acționat prin radio

Pentru transmiterea știrilor și telegramelor la distanță se folosea pînă acum radio-telegraful cu sistem „Morse” și teleimprimatorul cu cablu. Un colectiv de ingineri și tehnicieni de la Oficiul special de radio comunicații din cadrul Direcției Generale Radio — Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor au luat în studiu problema construirii unui nou tip de teleimprimator acționat prin unde electromagnetice. Folosind documentația tehnică sovietică și materiale din resurse interne ei au reușit să creeze un asemenea aparat teleimprimator acționat prin radio.

Teleimprimatorul acționat prin radio este de foarte mare utilitate pentru serviciile de presă și în special pentru deservirea stațiilor de radio-telegrafie. Prin folosirea lui se reduce considerabil munca omului, se asigură exactitatea transmisiei și se mărește cu mult coeficientul de utilizare a stațiilor de radio-telegrafie.

În curînd mai multe stații de radio-telegrafie din țara noastră vor fi înzestrate cu aparate radio-teleimprimatoare.

Cea de a 50-a aniversare a primei revoluții ruse

(T e z e)

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Pravda” din 22 ianuarie publică tezele Institutului „Marx-Engels-Lenin-Stalin” de pe lângă Comitetul Central al P.C.U.S. cu prilejul celei de a 50-a aniversări a primei revoluții ruse.

Popoarele Uniunii Sovietice și întreaga omenire progresistă sărbătoresc în acest an glorioasă aniversare a primei revoluții ruse.

Revoluția din anii 1905—1907 din Rusia a fost prima revoluție populară din epoca imperialismului. Reprezentând o întreagă perioadă istorică în viața popoarelor țării noastre și a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, revoluția din anii 1905—1907 a constituit o importantă etapă în lupta muncitorilor și țăranilor din Rusia pentru eliberarea lor socială și națională. În tot decursul revoluției, umăr la umăr cu proletariatul și țărănimea rusă, muncitorii și țăranii din Ucraina, Bielorusia, Polonia, Țările Baltice, Transcaucasia, Asia Centrală și din alte regiuni periferice ale Rusiei țariste au dus o luptă eroică împotriva dușmanilor comuni — țarismul și moșierii.

Conducătorii și principala forță motrice a revoluției a fost proletariatul. Unind în jurul său masele țărănești, clasa muncitoare din Rusia a pus în lupte revoluționare din anii 1905—1907 bazele alianței cu țărănimea, a creat acea forță socială care în 1917 a răsturnat puterea moșierilor și capitaliștilor și a deschis popoarelor țării noastre calea spre socialism.

În fruntea poporului revoluționar a pășit avangarda de luptă a clasei muncitoare din Rusia — partidul comunist — partid de tip nou, partid cu adevărat marxist creat de marele Lenin.

Revoluția din anii 1905—1907 a fost o școală serioasă de educație politică a maselor; ea a deșteptat la viața politică și la luptă milioane de muncitori și țărani și a dat exemple eroice de luptă revoluționară plină de abnegație, care au educat masele muncitoare și au fost urmate de mase, nu numai în Rusia, ci și în multe alte țări ale lumii. Prima revoluție rusă a deschis o nouă pagină în istoria omenirii — epoca celor mai adânci zădărnici politici și furtivi revoluționare, a pus baza avântului mișcărilor muncitorești din Europa și a mișcărilor de eliberare națională a popoarelor înrobite din Asia.

Prima revoluție rusă a zguduit până în temelii regimul autocratiei țariste și a dat o lovitură serioasă stăpînirii moșierilor și capitaliștilor. Deși revoluția din anii 1905—1907 a fost înfrântă, experiența dobândită în această revoluție a ajutat clasei muncitoare și păturilor celor mai sărace ale țărănimii din țara noastră să asigure victoria în Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. „Fără „repetiția generală” din 1905 — a scris V. I. Lenin — victoria Revoluției din Octombrie 1917 ar fi fost cu neputință” (Opere, vol. 31, pag. 11, ed. rusă).

I.

1) La sfîrșitul secolului al XIX-lea, începutul secolului al XX-lea, vechiului capitalism premonopolist i-a luat locul capitalismul monopolist, imperialismul, a cărui dezvoltare se caracterizează prin puterea și declinul crescînd al sistemului capitalist și prin ascuțirea contradicțiilor lui sociale și politice.

La începutul secolului al XX-lea, Rusia țaristă a fost punctul nodal al tuturor contradicțiilor imperialismului, țara în care erau coapte în cea mai mare măsură premisele revoluției burghezo-democratice, populare, care în viitor avea să se transforme în revoluție socialistă. Aceasta era determinat de intrul curs al dezvoltării social-economice și politice a Rusiei.

Capitalismul monopolist din Rusia se împletea cu cele mai puternice rămășițe ale lăbăgiei în economie și în orînduirea politică. Dintre acestea principalele rămășițe erau autocratia țaristă și proprietatea moșierească asupra pămîntului.

Rămășițele lăbăgiei își puneau pecetea pe întreaga orînduire socială a Rusiei. Ele dădeau naștere celor mai crunte și inumane forme de exploatare capitalistă a proletariatului, condamnau la lipsuri permanente, ruină și miserie țărănimea, care constituia majoritatea populației țării. Aspirația de către moșieri și capitaliști era agravată de samavolnicile autocratii țariste care înăbușau tot ce era viu și progresist. Muncitorii și țăranii nu aveau nici un fel de drepturi politice.

Relațiile de producție semi-bogă, atotputernicia moșierilor reacționari, care acționau în alianță cu virfurile marelui capital financiar, frînau creșterea forțelor de producție ale țării, progresul științei, tehnicii, culturii și agravau dependența Rusiei față de capitalul străin, care ocupa poziții hotărâtoare în principalele ramuri ale industriei.

Țarismul ducea o politică de aspirare sălbatică a popoarelor neruse din Rusia, o politică de rusificare forțată și de înăbușare a culturii naționale. Guvernul țarist semăna dușmănia și ura națională între popoare, afla un popor împotriva celuilalt. Masele de oameni ai muncii aparținînd popoarelor neruse sufereau de pe urma unei duble asuprii — aceea a moșierilor și capitaliștilor lor proprii și a celor ruși.

Îmbinarea tuturor aspectelor acestei asuprii — moșierești, capitaliste și naționale — cu despotismul polițienesc al autocratiei făcea insuportabilă situația maselor populare și imprima contradicțiilor sociale o deosebită ascuțire și adîncime. Necesitățile vitale ale dezvoltării sociale a țării, cele mai arzătoare interese ale popoarelor Rusiei cereau în mod imperios sfîrșirea orînduirii existente și în primul rînd lichidarea proprietății moșierești asupra pămîntului și răsturnarea monarhiei țariste. Aceste sarcini istorice puteau fi rezolvate numai pe calea revoluției burghezo-democratice, populare.

2) Spre deosebire de revoluțiile burghize din Occident din sec. XVII-XIX, în Rusia ca forță conducătoare a revoluției burghezo-democratice acționa proletariatul — cea mai revoluționară clasă a societății contemporane. Clasa muncitoare era în mod vital interesată în victoria acestei revoluții, deoarece numai în felul acesta ea putea să obțină libertăți democratice, să întărească organizațiile sale, să dobîndească experiența și deprinderea conducerii maselor de oameni ai muncii și să ducă lupta pentru cucerirea puterii politice.

Particularitățile caracteristice ale formării și dezvoltării proletariatului rus au determinat înaltele sale calități revoluționare. Concentrarea de mari mase de muncitori în marile întreprinderi a contribuit la creșterea conștiinței și gradului de organizare a proletariatului. Forța sa consta de asemenea și în faptul că el avea un sprijin larg în păturile semiproletare ale populației de la orașe și sate. Însemnate detașamente ale proletariatului s-au dezvoltat în periferiile naționale ale Rusiei (Ucraina, Țările Baltice, Caucaz etc.).

Încă la sfîrșitul secolului XIX mișcarea muncitorească a devenit un factor important în viața politică a țării. În cursul luptelor greviste și al manifestațiilor politice de masă, clasa muncitoare din Rusia cîștiga experiența luptei revoluționare împotriva țarismului și a capitalismului.

În masele țărănești de multe milioane proletariatul din Rusia a avut un aliat firesc în revoluție. Baza economică a tuturor rămășițelor lăbăgiei era proprietatea moșierească asupra pămîntului; de aceea problema agrară-țărănească s-a aflat în centrul revoluției burghezo-democrate din Rusia. Interesele vitale ale țărănimii au făcut ca ea să fie aliată proletariatului și partizana unei revoluții democratice hotărîte. Numai pe calea revoluției putea fi nimicită proprietatea moșierească asupra pămîntului și puteau fi cucerite libertățile democratice. Revoluția rusă a fost o revoluție țărănească, ea putea însă să învingă numai prin situarea proletariatului în fruntea țărănimii și prin asigurarea rolului lui conducător.

Burghezia rusă, înspăimîntată de avîntul mișcărilor muncitorești și legată prin multe fire de moșieri reacționari și țarism, nu voia victoria revoluției democratice, lichidarea țarismului și a tuturor rămășițelor lăbăgiei.

Rolul conducător al proletariatului (hegemonia lui), transformarea țărănimii dintr-o rezervă a burgheziei într-o rezervă a proletariatului — aceasta este deosebirea radicală dintre revoluțiile democratice din noua epocă imperialistă și revoluțiile din epoca capitalismului premonopolist.

Răsturnarea țarismului, ale cărui interese se împleteau în modul cel mai strîns cu interesele imperialismului occidental, trebuia în mod inevitabil să zădărnicească înseși bazele sistemului imperialist.

3) La începutul secolului XX în Rusia se cocea repede situația revoluționară. Criza industrială, șomajul la orașe și foametea la sate înrăutățeau considerabil situația maselor de oameni ai muncii.

Proletariatul a trecut de la greve economice la greve politice și demonstrații de stradă, care se desfășurau sub lozincă „Jos autocratia țaristă!”. Mișcarea muncitorească a exercitat o influență de revoluționare a țărănimii. În anul 1902 au avut loc manifestații de masă ale țăranilor împotriva moșierilor în guberniile Poltava și Harkov, în regiunea Volgăi.

Apropierea revoluției pune în mod deosebit de acut problema conducerii luptei maselor. O importanță uriașă pentru soarta mișcărilor muncitorești a avut-o crearea partidului proletar revoluționar pe baza acelor principii ideologice și organizatorice care au fost elaborate de V. I. Lenin și adoptate de Congresul al II-lea al P.M.S.D.R. (anul 1903). Bolșevicii pășeau în împlinirea giganticilor lupte de clasă înarmați cu programul marxist, care exprima adevăratul interes al muncitorilor și țăranilor în revoluția burghezo-democratică, ei și sarcinile lui fundamentale, menite să ducă la victoria revoluției socialiste și la instaurarea dictaturii clasei muncitoare.

În lupta împotriva oportuniștilor-menșevici, Lenin și bolșevicii conduși de el făceau partidul revoluționar puternic prin unitatea sa, disciplina de fier, intransigența față de dușmanii clasei muncitoare, partid care a fost în stare să unească milioane de oameni ai muncii într-o puternică armată revoluționară.

Întreg cursul dezvoltării istorice situația proletariatului din Rusia, condus de partidul marxist-revoluționar, în avangarda mișcărilor muncitorești internaționale, Centrul mișcărilor revoluționare mondiale se muta în Rusia.

4) Dezvăluirea revoluției în Rusia a grăbit sfîrșitul războiului ruso-japonez din anii 1904-1905 — unul din primele războaie ale epocii imperialismului. Izbucnirea lui a fost rezultatul ascuțirii contradicțiilor imperialiste și ciocnirii intereselor marilor puteri, care urmăreau cucerirea Coreei, împărțirea Chinei și instaurarea dominației lor în zona Oceanului Pacific. Războiul a dezvăluit putreziciunea organizării militare și a întregii orînduirii de stat a Rusiei țariste, a stîrnit profunda nemulțumire și indignare a maselor.

Avîntul necontenit al mișcărilor muncitorești, creșterea stării de spirit antirăzboinic în țară, dezbinarea din lagărul guvernamental dovedeau că Rusia a intrat în faza unei adînci crize revoluționare.

Începutul revoluției l-au constituit evenimentele din 9 (22) ianuarie 1905. În această zi, la Petersburg s-a tras asupra unei demonstrații pacifice a muncitorilor, care se duceau la țară cu o petiție privitoare la nevoile lor. Peste 1000 de oameni au fost uciși, cîteva mii răniți. Guvernul țarist spera că prin acest masacru sîngeros va putea înfrîna masele de muncitori și țărani și oprî creșterea mișcărilor revoluționare în țară. Aceasta însă s-a cruntă nu a făcut însă decît să nimicească credința naivă a poporului în „tăcutul țar”. Proletariatul a primit o lecție de război civil. Păturile cele mai înapoiate de muncitori începeau să înțeleagă că numai prin luptă revoluționară își pot obține drepturile. „Educarea revoluționară a proletariatului”, a scris V. I. Lenin, a progresat într-o singură zi atît cît nu ar fi putut să progreseze în luni și ani de viață cenușie, obișnuită, oprîmărită”. (Opere, vol. 8, pag. 237, ed. rusă).

„Dumnicia sîngerosă” din 9 ianuarie 1905 a servit drept punct de plecare pentru un avînt puternic al mișcărilor revoluționare.

Întreaga țară a fost cuprinsă de greve de protest. Lozincă proletariatului din Petersburg „moarte sau libertate!” a cuprins clasa muncitoare din întreaga Rusie. În lunile ianuarie-martie 1905 au fost în grevă 810.000 muncitori numai din industrie, adică de două ori mai mulți decît în decursul deceniului anterior.

După clasa muncitoare s-a ridicat țărănimea. Starea de spirit revoluționară a cuprins tineretul studios, intelectualitatea democrat. Revoluția a căpătat de la început un caracter popular general.

În sprijinul poporului rus au protestat împotriva atrocităților sîngerose ale țarismului proletariatul internațional, reprezentanți ai opiniei publice progresiste din țările capitaliste ale occidentului.

5) Avîntul crescînd al revoluției populare cerea partidului proletar o conducere politică justă și fermă în lupta revoluționară a maselor. În rîndurile P.M.S.D.R. din Rusia nu exista însă unitate, datorită acțiunilor scizioniste ale menșevicilor. Partidul era scindat în două fracțiuni: bolșevicii și menșevicii. Bolșevicii și menșevicii aveau în mod diferit caracterul, forțele motrice ale revoluției și sarcinile proletariatului în revoluție, aveau teze diferite în problemele strategiei și tacticii partidului.

Lenin, bolșevicii, vedeau ieșirea din situația creată înăuntrul P.M.S.D.R. în convocarea imediată a celui de al III-lea Congres al partidului. Congresul urma să pună capăt oportunistului menșevicilor în problemele organizatorice și tactice și să stabilească o tactică unică a proletariatului în revoluția democratică.

Congresul al III-lea al P.M.S.D.R. care a avut loc în aprilie 1905 la Londra, a stabilit sarcinile proletariatului de conducător al revoluției și a trasat planul strategic al partidului în prima etapă a revoluției: proletariatul trebuie să ducă lupta pentru victoria revoluției burghezo-democratice în alianță cu întreaga țărănime și izolînd burghezia.

Congresul a elaborat tactica marxistă revoluționară a partidului și a considerat drept sarcina principală a partidului și clasei muncitoare trecerea de la grevele politice de masă la insurecția armată, a arătat necesitatea pregătirii practice a insurecției. Congresul a chemat organizațiile de partid să sprijine mișcarea țărănească și să creeze comitete țărănești revoluționare la sate. Hotărârile Congresului al III-lea au fost adoptate de majoritatea organizațiilor de partid ca programul de luptă pentru victoria revoluției democratice și au stat la baza întregii activități practice a partidului.

6) Geniala fundamentare teoretică a hotărîrilor Congresului al III-lea, a planului strategic și a liniei tactice a bolșevicilor în revoluție a fost dată în cartea lui V. I. Lenin „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică”, publicată în iulie 1905.

Pentru prima oară în istoria marxismului, V. I. Lenin a elaborat problema particularităților revoluției burghezo-democratice în epoca imperialismului, a forțelor ei motrice și a perspectivelor ei. Pe baza analizei științifice a dezvoltării social-economice și politice a Rusiei și pe baza experienței mișcărilor revoluționare mondiale, V. I. Lenin a fundamentat ideea hegemoniei proletariatului în revoluția burghezo-democratică, care a stat la baza strategiei și tacticii partidului comunist. V. I. Lenin a supus totodată unei critici nemiștoare tezele oportuniste ale menșevicilor care urmăreau asigurarea rolului de hegemon în revoluția burghiezilor liberale, înlocuirea revoluției prin mici reforme, limitarea revoluției și menținerea orînduirii autocratice moșierești. El a dezvăluit rolul contrarevoluționar al burgheziei liberale și a arătat că aceasta tinde să ajungă la înțelegere cu forțele cele mai reacționare, să încheie un tir cu țarismul.

V. I. Lenin a elaborat sub toate aspectele ideea alianței dintre clasa muncitoare și țărănime, rolul conducător revînd proletariatului și a arătat că alianța dintre aceste clase este o condiție indispensabilă pentru victoria revoluției populare.

Ideea leninistă a alianței dintre clasa muncitoare și țărănime a trasat linia de demarcație între tactica bolșevică, revoluționară, și tactica menșevică, oportunistă.

În lucrarea lui V. I. Lenin este adînc fundamentată problema căilor și mijloacelor de luptă ale oamenilor muncii pentru victoria revoluției. Lenin a arătat că greva politică de masă este un mijloc puternic de mobilizare revoluționară a maselor și de atragere a lor în lupta fîrșă împotriva țarismului. Băzîndu-se pe experiența Comunei din Paris el a ajuns la concluzia că cel mai important mijloc pentru răsturnarea țarismului și pentru cucerirea republicii democratice este insurecția armată a poporului. După moartea lui Marx și Engels, Lenin a pus pentru prima oară problema organizării insurecției armate ca sarcină practică; rezolvării acestei sarcini trebuia să-i fie subordonată întreaga activitate a partidului în perioada revoluției.

Lenin a dovedit că revoluția burghezo-democrată victorioasă, în care proletariatul este conducătorul și principala forță motrice, trebuie să ducă nu la dictatura burgheză, cum s-a întîmplat în cursul revoluțiilor burghize din trecut, ci la dictatura revoluționară-democratică a proletariatului și a țărănimii.

Astfel se rezolva într-un chip nou problema fundamentală a revoluției — problema puterii de stat. Organul politic al dictaturii revoluționare-democratice a proletariatului și a țărănimii urma să fie, în concepția lui V. I. Lenin, un guvern revoluționar provizoriu, care să se sprijine pe poporul înarmat.

Unul dintre meritele cele mai mari ale lui Lenin față de partid și clasa muncitoare este că el, băzîndu-se pe tezele cunoscute ale lui Marx asupra revoluției neîntrerupte, asupra necesității îmbinării mișcărilor revoluționare țărănești cu revoluția proletară, a elaborat, pe baza unei profunde analize a dezvoltării economice și politice a Rusiei, teoria transformării revoluției burghezo-democratice în revoluție socialistă. În articolul „Alături de social-democrația față de mișcarea țărănească”, Lenin a arătat: „...De la revoluția democratică vom începe să trecem imediat — și în măsura forțelor noastre, în măsura forțelor proletariatului conștient și organizat — la revoluția socialistă. Sîntem pentru revoluția neîntreruptă. Nu ne vom opri la jumătatea drumului”. (Opere, vol. 9, pag. 213, ed. rusă).

Importanța excepțională a lucrării lui Lenin „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică” constă de asemenea în faptul că Lenin, fundamentînd și explicînd hotărârile Congresului al III-lea al partidului, strategia și tactica revoluționară a bolșevicilor, a zădărnicit din punct de vedere ideologic concepțiile menșevicilor asupra problemelor teoriei și practicii partidului în revoluție — concepții ostile marxismului. Totodată, V. I. Lenin a demascat tezele reformiste ale liderilor oportuniști ai Internaționalei a II-a care sprijineau pe menșevicii ruși. Dezvoltînd în mod creator, în noile condiții istorice, învățătură lui K. Marx și F. Engels, V. I. Lenin a înarmat nu numai proletariatul rus, ci și proletariatul internațional cu o puternică armă ideologică în lupta pentru transformarea revoluționară a societății.

Elaborînd învățătura cu privire la hegemonia proletariatului în revoluția burghezo-democrată și socialistă, cu privire la alianța dintre clasa muncitoare și țărănime, cu privire la dictatura revoluționară-democrată a proletariatului și a țărănimii, Lenin a făcut să progreseze teoria marxistă, a pus bazele politice (tactice) ale partidului comunist. Lenin a îmbogățit marxismul cu noua teorie a revoluției socialiste care a constituit o puternică armă ideologică a partidului comunist în lupta pentru victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

II.

7) Mersul revoluției a confirmat justetea și viabilitatea strategiei și tacticii bolșevicilor. A fost confirmată pe deplin teza leninistă că proletariatul poate și trebuie să joace rolul conducător în mișcarea revoluționară. Lupta clasei muncitoare a determinat întreaga dezvoltare a revoluției, amplexarea și formele ei. V. I. Lenin scria că „pînă în 1905 omenirea nu știa încă cît de mare, cît de grandioasă poate fi și va fi încordarea forțelor proletariatului atunci cînd este vorba să lupte pentru țeluri cu adevărat mărețe, să lupte cu adevărat în mod revoluționar!”. (Opere, vol. 23, pag. 237, ed. P.M.R.).

În condițiile unei țări înapoiate, agrare, clasa muncitoare din Rusia a arătat că adevărată forță și rolul proletariatului în societate nu sînt determinate de faptul dacă el constituie majoritatea populației țării, ci de energia sa revoluționară, de conștiința lui politică, de capacitatea lui de a se situa în fruntea luptei revoluționare a poporului, de pricepere de a atrage de partea revoluției ca aliat masele țărănești.

Proletariatul rus a desfășurat o puternică mișcare grevistă care creștea fără întrerupere pe măsură ce revoluția lua un avînt tot mai mare. Numărul muncitorilor industriali care au luat parte la greve a atins în anul 1905 aproape 3 milioane oameni. Trăsătură caracteristică a mișcărilor greviste a constituit-o împletirea grevelor politice și economice. Legătura strînsă și indescutibilă a celor două forme de grevă a imprimat o forță deosebită mișcărilor muncitorești.

Unul din cele mai importante evenimente revoluționare din vara anului 1905 a fost vestita grevă din Ivanovo-Voznesensk, care s-a desfășurat sub conducerea bolșevicilor. Chiar din primele zile ale grevei muncitorii și-au creat organul lor revoluționar — Sovietul împuterniciților, care a și fost de fapt unul din primele soviete de deputați ai muncitorilor din Rusia.

Un exemplu al luptei politice de masă l-au dat textiliștii din Lodz — important centru industrial din Polonia. Greva generală declarată de muncitorii din Lodz în iunie 1905, ca răspuns la reprimarea sîngerosă a participanților la intruna muncitorească, s-a transformat în lupte de stradă, pe baricade, împotriva trupelor țariste. Aceasta a fost prima manifestare armată a proletariatului din Rusia. Ciocniri armate au avut loc de asemenea la Varșovia, Odesa, Riga, Libava și alte orașe.

8) În toamna anului 1905 mișcarea revoluționară a cuprins întreaga țară. Din inițiativa muncitorilor din Moscova și Petersburg în octombrie 1905 a început greva politică pe întreaga Rusie care a cuprins toate centrele industriale importante. Greva din octombrie s-a transformat într-o puternică manifestare politică a proletariatului. Ea s-a desfășurat sub lozincile: „Jos autocratia! Trăiască Republica democratică!”. Numărul participanților la greva pe întreaga Rusie a depășit cifra de 2 milioane de oameni. Sub presiunea maselor, guvernul țarist a fost silit să publice manifestul din 17 octombrie în care promitea în mod fărmic populației libertăți civile, convocarea Dumei legislative. Prin eroica sa luptă grevistă, proletariatul și-a cucerit lui și întregului popor, deși pentru scurt timp, libertatea cuvîntului, a presei, a sindicatelor și a altor organizații, nemaivăzute pînă atunci în Rusia; pentru prima oară în istoria Rusiei au început să apară în mod legal ziare revoluționare.

În lupta împotriva țarismului, geniul revoluționar al maselor proletare din Rusia a făcut o organizație politică de masă fără precedent în istoria mondială — sovietele de deputați ai muncitorilor. Ele au luat ființă la Moscova, Petersburg, Tver, Kostroma, Lugansk, Ekaterinoslav, Saratov, Rostov pe Don, Kiev, Odesa, Nikolaev, Novorosiisk, Baku, Krasnodarsk, Cita și în alte orașe și așezări muncitorești, luînd ființă ca organe de conducere ale luptei greviste, sovietele de deputați ai muncitorilor s-au transformat în embrioane ale organelor unei noi puteri, revoluționare.

Spre deosebire de menșevici, care considerau sovietele ca organe de auto-administrare locală, bolșevicii au dat o înaltă prețuire inițiativelor revoluționare, activității proprii a maselor. V. I. Lenin, bolșevicii, considerau că sovietele trebuie să se transforme în cursul revoluției în organe ale insurecției armate, în organe ale dictaturii revoluționare-democratice a proletariatului și țărănimii.

Un rol remarcabil în revoluție l-au jucat sovietul din Moscova și sovietele raionale din Moscova, conduse de bolșevici, soviete care au dus o politică revoluționară consecventă și au devenit organe ale insurecției armate. Bolșevicii au condus sovietele și într-o serie de alte orașe din țară.

În anii primei revoluții ruse clasa muncitoare a început pentru prima oară să-și creeze sindicate proprii ca organizații ale maselor largi proletare. Dintr-un început sindicatele au fost create sub influența nemijlocită și sub conducerea social-democrației revoluționare.

Spre deosebire de sindicatele din țările Europei occidentale, sindicatele din Rusia au luat ființă după apariția partidului politic al proletariatului și au participat activ sub conducerea sa la lupta împotriva țarismului și a capitalismului. Bolșevicii au acordat o mare importanță organizării și întăririi sindicatelor, au luptat cu hotărîre împotriva tezei oportuniste a menșevicilor cu privire la „neutralitatea” sindicatelor și pentru transformarea lor în organizații revoluționare combative ale clasei muncitoare.

9) Proletariatul rus s-a manifestat ca cel mai consecvent exponent al intereselor vitale ale tuturor oamenilor muncii, ca forță conducătoare a mișcărilor democratice generale. „Singurul conducător al revoluției noastre — scria I. V. Stalin — avînd interesul și fiind în stare să ducă după sine forțele revoluționare ale Rusiei la asalt împotriva absolutismului țarist, este proletariatul. Numai proletariatul va stringe în jurul său elementele revoluționare ale țării, numai el va duce pînă la capăt revoluția noastră”. (Opere, vol. 2, pag. 65, ed. P.M.R.).

Creșterea împetușă a mișcărilor muncitorești a avut un puternic răsunet la sate, a contribuit la desfășurarea luptei revoluționare a maselor largi ale țărănimii.

În cursul anului 1905 s-au înregistrat peste 3.500 de manifestații ale țăranilor. Lupta țăranilor împotriva moșierilor a luat treptat forme tot mai ascuțite. În toamna anului 1905 răscoalele țărănești au cuprins regiunea centrală cu cernoziom, regiunea Volgăi, Ucraina, Transcaucasia, regiunile baltice. O importanță deosebită în dezvoltarea mișcărilor revoluționare în rîndurile țăranimii a avut programul agrar al bolșevicilor elaborat de V. I. Lenin. Programul agrar leninist cerea confiscarea pămînturilor aparținînd moșierilor, bisericilor, minărilor, nobililor, domeniilor țariste și naționalizarea întregului pămînt. Bolșevicii lărau aceste revendicări de nimicirea autocratiei țariste și de instaurarea republicii democratice — în timp ce programul menșevic al municipalizării pămînturilor urmărea reformarea pe cale pașnică, treptată, a orînduirii moșierești-autocratice. Bolșevicii chemau pe țărani să ia imediat în stăpînire pămînturile moșierești, să creeze comitete revoluționare ale țăranilor, să sprijine activ proletariatul în lupta sa împotriva țarismului. Organizațiile bolșevice acordau o atenție deosebită stringerii rîndurilor păturilor proletare și semiproletare de la sate care au jucat rolul cel mai activ în mișcarea țărănească.

Bolșevicii au luptat cu hotărîre împotriva tacticii împăciuliste și aventurismului politic al socializării-revoluționari, pentru eliberarea țărănimii de sub influența burgheziei liberale.

10) Sub influența mișcărilor revoluționare a muncitorilor și țăranilor și a înfrîngerii țarismului în războiul ruso-japonez, au avut loc manifestații revoluționare în armată și flotă; aceste manifestații erau o parte componentă a revoluției, o dovadă a caracterului ei larg popular.

Un eveniment remarcabil al primei revoluții ruse a fost răscoala de pe crucătorul Potemkin (iunie 1905). Marinarii răsculați au pus stăpînire pe marea navă militară și au trecut deschis de partea revoluției. Răscoala de pe Potemkin este o pagină glorioasă în istoria mișcărilor revoluționare a popoarelor din țara noastră.

Apredînd actul de eroism al marinarilor de pe Potemkin V. I. Lenin scria că: „Crucătorul Potemkin a rămas un teritoriu nelămurit al revoluției și, oricare ar fi soarta sa, ne aflăm în fața unui fapt neîndoielnic și de cea mai mare importanță: încercarea de a constitui un nucleu al armatei revoluționare” (Opere, vol. 8, pag. 525, ed. rusă).

În toamna anului 1905 au avut loc manifestații ale soldaților la Harkov, Kiev, Minsk, Tașkent, Voronej, Pskov, Varșovia și alte orașe. Clocotul revoluționar a cuprins unități ale armatei din Extremul Orient; au izbucnit răscoale la Kronstadt, Vladivostok, Sevastopol.

11) Prin exemplul său revoluționar proletariatul rus a înfăptuit în lupta împotriva țarismului masele muncitoare de toate naționalitățile din Rusia. În ceea ce privește grîzenia luptei greviste, muncitorii din Riga, Lodz, Varșovia, Baku s-au aflat în același rînd de cînte cu muncitorii din Petersburg și Moscova. Mișcarea țărănească a luat un mare avînt în regiunile naționale. În regiunile baltice țăranii destituiau pe funcționari, devastau moșile baronilor germani, duceau lupte directe cu trupele țariste regulate; un avînt fără precedent a luat mișcarea țărănească în Gruzia. Lupta de eliberare națională a popoarelor împilate a fost o parte componentă, de nedespărjit, a mișcărilor revoluționare din întreaga Rusie.

Proletariatul rus a sprijinit cu căldură mișcarea de eliberare națională, a apărut dreptul națiunilor la autodeterminare, a luptat cu hotărîre împotriva politicii sovinișt-imperialiste a țarismului și a claselor dominante, care se străduiau să zdrobească unitatea acțiunilor revoluționare ale popoarelor din Rusia. Bolșevicii au dus o luptă necruțătoare împotriva naționalistilor burghezi, au educat masele în spiritul internaționalismului proletar, explicînd că oprirea națională poate fi nimicită numai ca urmare a luptei revoluționare duse în comun de oamenii muncii de toate naționalitățile.

12) Dezvoltarea mai departe a revoluției a dus la necesitatea trecerii de la greva generală la forma superioară a luptei revoluționare — insurecția armată.

Îndeplinind hotărârile celui de al III-lea Congres al P.M.S.D.R., organizațiile bolșevice pregăteau cu perseverență insurecția armată. Conducătorul partidului, V. I. Lenin, întors din străinătate la Petersburg în noiembrie 1905, a stat în fruntea activității partidului pentru conducerea maselor și pregătirea insurecției armate. Lenin a demascat planurile contrarevoluției, a chemat proletariatul la vigilență, l-a îndemnat să dea o ripostă dușmanului.

Punctul culminant al dezvoltării primei revoluții ruse l-a constituit insurecția armată din decembrie, pregătită de manifestațiile cu caracter de masă ale proletariatului în decursul întregului an 1905.

Muncitorii din Moscova au fost primii care au ridicat steagul insurecției armate împotriva țarismului. Condus de bolșevici, Sovietul de deputați ai muncitorilor din Moscova a declarat la 7 (20) decembrie greva politică generală cu scopul transformării ei în insurecție armată. Muncitorii au acționat cu o extraordinară unanimitate. Toate întreprinderile s-au oprit. La 9 (22) decembrie au început luptele pe baricade ale muncitorilor din Moscova împotriva trupelor guvernului țarist. Principalele focare ale insurecției au fost Presnia, Zamoskvo-recie și raionul Rogojsko-Simonovski. Timp de nouă zile muncitorii înarmați au luptat eroic împotriva trupelor țariste. La luptele de stradă pe baricade au participat pînă la 8.000 de membri ai detașamentelor înarmate, sprijiniți de întreaga masă a muncitorilor. Un caracter deosebit de dur și de ericcen l-a avut insurecția din Presnia. Pentru înăbușirea insurecției guvernul țarist a adus la Moscova importante forțe militare. În cursul insurecției armate din decembrie muncitorii au dat dovadă de minuni de eroism, curaj și sacrificiu de sine, ei și-au păstrat pînă la capăt fermitatea și spiritul de luptă. „Noi am început. Noi terminăm... Singele, violența și moartea ne vor mai urmări. Dar nu e nimic. Viitorul este al clasei muncitoare. Generația după generație, în toate țările vor înăl

IN EDITURA DE STAT PENTRU
LITERATURA POLITICA

a apărut:

V. I. LENIN „Opere“ (vol. 27)

616 pagini

7,50 lei

Aspra sancționare a unor gîtuitori ai criticii

Din comuna Amărăștii de Jos, aflată în raionul Caracal, ne obținusem să primim dese scrisori din partea corespondenților voluntari din Pătru, Jăran muncitor.

De la un timp însă, Ion Pătru a încetat dintr-o dată corespondența cu ziarul.

Motivul l-am aflat cerind lămuririle necesare. În scrisoarea sa, tovarășul Ion Pătru ne comunica: „Este drept că n-am mai scris de mult. Asta în primul rând pentru faptul că la cooperativă noastră nu se găsesc cărbuni, fiare, de plug, suruburi și alte articole necesare însemnărilor, am avut unele neplăceri. În urma sezișării mele, forurile în drept au criticat pe președintele cooperativei, Florea Marin, și pe contabilul Vasile Mitrică. După aceea, ei au căutat să se răzune pe mine. Amîndoi mi-au cerut socoteala că de ce am scris ziarului, și cu ce drept, mergînd și mai departe, m-au amenințat că dacă mai scriu, o să-mi ridice carnetul de membru de partid“.

Cazul acesta a fost adus la cunoștința Comitetului Regional P.M.R. Craiova care s-a preocupat îndepărtarea de cercetarea celor semnalate de corespondenți.

Cercetările care s-au făcut au dovedit că tot ceea ce a scris tovarășul Pătru s-a înțeles adevărat, că Florea Marin și Vasile Mitrică au avut dreptate în ceea ce au înțeles de corespondența noastră voluntar prin amenințări.

Cei vinovați de gîtuirea criticii juste a tov. Ion Pătru au fost aspru sancționați. Contabilul Vasile Mitrică, avînd și alte abateri în muncă, a fost îndepărtat din serviciu, iar Florea Marin a fost desăvîrșit din funcția de secretar al organizației de bază P.M.R. din comună.

Succesul expozițiilor românești peste hotare

Expozițiile de artă românească și expozițiile documentare deschise anul trecut peste hotare au făcut ca succesele artei și culturii românești și realizările poporului nostru să fie cunoscute într-o măsură și mai mare în străinătate. Aceste expoziții au contribuit la odată un mijloc prețios de întărire a relațiilor de prietenie dintre poporul român și alte popoare.

Un mare succes au înregistrat în străinătate expozițiile de artă populară românească. La Paris și Lyon, la Londra și Glasgow, la Berlin și Drpeza, la Cairo și Alexandria, în Italia, în R.P. Polonă, în Turcia sau în R.P. Ungară, pretutindeni unde au fost organizate în anul 1954 expoziții de artă populară românească, publicul vizitator și presa au relevat în repetate rânduri frumusețea obiectelor prezentate.

În diferite țări au fost prezentate expoziții ale cărții românești. O astfel de expoziție a fost deschisă la Londra, unde au fost prezentate 400 de cărți: opere ale clasicii române, ale literaturii clasice universale și ale scriitorilor contemporani, lucrări științifice și ideologice, editate în limbă română, în limbile minorităților naționale din R.P.R. și în alte limbi străine. Expoziții de cărți românești au fost organizate și în alte țări.

Tot în cursul anului 1954 au fost deschise peste hotare diferite expoziții documentare românești. În R.P. Bulgaria, R.P. Ungară și în R.P. Polonă au fost organizate expoziții cu tema: „Arhitectura în Republica Populară Română“, care s-au bucurat de o mare popularitate. În Elveția, la Zürich, Bâle și Nyon, în India și în R.P. Ungară, au fost deschise expoziții filatelice românești. În Danemarca a fost deschisă o expoziție în care au fost prezentate diferite lucrări ale graficienilor români, iar în Italia a fost prezentată o expoziție de material didactic. În Olanda a fost deschisă în toamnă trecută expoziția „Tăturul în Republica Populară Română“, în care au fost înfățișate diferite aspecte ale vieții artistice în plină dezvoltare din țara noastră, iar în S.U.A., la New York și la Michigan, au fost prezentate expoziții de fotografii înfățișînd aspecte din munca și realizările poporului român, precum și obiecte de artă populară.

De asemenea, cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării țării noastre, Asociațiile de prietenie cu R.P.R. din Anglia, Franța, Italia, Austria, Belgia, Suedia, Norvegia, Danemarca și Cehia au organizat expoziții documentare oglindind succesele poporului român în cei 10 ani de viață liberă. (Agerpres)

Turul ciclist al Egiptului

CAIRO 22 (Agerpres). — Vineri s-a disputat cea de a 9-a etapă a turului ciclist al Egiptului. Participanții la întrecere au luat startul din Port-Said, întorcîndu-se pe seosua de pe marginea canalului Suez, pînă la Ismailia, capătul etapei, după 78 km. Victoria a revenit englezului Britain care a întrecut la sprint pe ciclistul francez Vermeulin. Cîștigătorul etapei a realizat timpul de 1h 54'39". La 35 de secunde a sosit un pluton numeros în care se aflau și cicliștii romîni C. Dumitrescu, C. Șandru și G. Moiceanu.

De la Ismailia la Tanta pe un traseu în lungime de 141 km. care străbatea delta Nilului s-a desfășurat ieri cea de a 10-a etapă a turului ciclist al Egiptului.

Clasamentul etapei Ismailia-Tanta: 1. Bertolotti (Franța) parcurs 141 km. în 3h. 36'23". 2. Șandru (R.P.R.) 3h. 36'35". 3. Petrovici (Iugoslavia) 3h. 36'50". 4. Joubert (Franța) 3h. 37'03". 5. C. Dumitrescu (R.P.R.) același timp.

În clasamentul pe echipe cicliștii din R.P.R. se află pe locul patru, după echipele R.P. Bulgaria A, Danemarca și Angliei.

„Sportul în R. P. Ungară“

Stîmbătă la amieză, în sala de expoziții din bd. General Magheru a avut loc deschiderea expoziției „Sportul în R. P. Ungară“, organizată de Institutul Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Expoziția prezintă în fotografii și grafice aspecte din dezvoltarea sportului maghiar în enli regimului democrat popular, macheta Stadionului Popular din Budapesta, cupe și alte premii cucerite de sportivii maghiari în ultimii ani, precum și materiale de sport produse în fabricile din R.P. Ungară.

Expoziția „Sportul în R. P. Ungară“ este deschisă zilnic între orele 9—21.

COMUNICATUL Direcției Centrale de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri al U. R. S. S. cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a U. R. S. S. pe anul 1954

(urmăre din numărul trecut)

IV Agricultura

Colhozurile, stațiunile de mașini și tractoare și sovhozurile au obținut în anul care a trecut succese considerabile în ce privește sporirea producției de cereale și de alte produse agricole.

În 1954 a fost însemnătată cu culturi de primăvară la toate categoriile de gospodării, o suprafață cu 10,8 milioane hectare mai mare decît în 1953, printre care culturi cerealiere de primăvară cu 7,2 milioane hectare. Suprafața totală însemnătată cu culturi de toamnă și de primăvară în vederea recoltei din 1954 a crescut cu 8,9 milioane hectare față de 1953.

În 1954 au fost extinse suprafețele însemnăte cu bumbac, sfeclă de zahăr, culturi oleaginoase, cartofi, legume și culturi de bostănărie; au sporit de asemenea suprafețele însemnăte cu ierburile anuale, culturi de siloz și rădăcinoase furajere. Totuși, n-au fost îndeplinite în întregime sarcinile de plan în ce privește semănatul înului cu fibre lungi, cîinepi și cașilor.

Recolta efectivă de cereale, precum și colectările și achizițiile de cereale au fost în 1954 în ansamblu pe țară mai mari decît în 1953, deși în sudul Ucrainei și în regiunea Volgăi au fost condiții meteorologice nefavorabile pentru recolta de cereale și de alte culturi agricole.

Colhozurile și sovhozurile au îndeplinit înaintea de termen planul de stat la colectări și achiziții de cereale. Pînă la 5 decembrie 1954 au fost preluate și vîndute statului cu 271 milioane puduri de cereale mai mult decît la aceeași dată a anului 1953. Totodată au sporit considerabil livrările de cereale din Siberia, în deosebi din ținutul Altai, precum și din Kazahstan.

În comparație cu 1953 s-a recoltat mai mult bumbac brut, fibre de în, semințe de în, cartofi și legume, precum și alte produse agricole.

S-a colectat de către stat cu 331.000 tone mai mult bumbac brut decît în 1953. S-au colectat și achiziționat de către stat cu 1 milion 230.000 tone mai mulți cartofi, cu 445 de mii tone mai multe legume, totodată au sporit colectările și achizițiile de alte produse agricole.

În conformitate cu Hotărîrea Plenarei din februarie-martie a C.C. al P.C.U.S. „Cu privire la sporirea continuă a producției de cereale în țară și la valorificarea pămînturilor virgine și înfălenite“, în colhozurile și sovhozurile din Kazahstan, Siberia, Ural, regiunea Volgăi și Caucazul de nord au fost arate în anul care a trecut, pentru recoltele din 1954 și 1955, pămînturi virgine și înfălenite în suprafață de 17.600.000 hectare față de 13.000.000 hectare cît prevedea sarcina de plan.

În colhozuri și sovhozuri a fost însemnătată cu culturi de toamnă în vederea recoltei din 1955, o suprafață de 40,9 milioane hectare, adică cu 1,2 milioane ha. mai mare decît cea însemnătată în vederea recoltei din 1954. Planul însemnătatilor culturilor de toamnă în colhozuri și sovhozuri a fost depășit.

În toamna anului 1954 în colhozuri și sovhozuri au fost efectuate cu mult mai multe arături pentru ogoarele de toamnă și ogoare

negre decît au fost efectuate în toamna anului 1953.

În 1954 s-a întărit și mai mult baza tehnico-materială a agriculturii. Agricultura a primit în anul care a trecut 137.000 tractoare de uz general (scootele în tractoare de cîte 15 cai putere), 46.000 tractoare de prăsit, 37.000 combine cerealiere din care 17.000 autopropulsate, 15.000 combine pentru recoltarea cartofilor și 5.000 combine pentru recoltarea culturilor tehnice, 116.000 autocamioane, 100.000 pluguri de tractor, 94.000 semănători de tractor, 94.000 cultivatoare de tractor, aproximativ 200.000 mașini pentru strînsul înului autopropulsate și de tractor și numeroase alte mașini pentru lucrarea solului, semănăturilor și strîngerii recoltei, precum și mașini și utilaje pentru fermele de creștere a animalelor.

În cursul anului trecut au fost aduse în regiunile de valorificare a pămînturilor virgine și înfălenite 115.000 tractoare (scootele în tractoare de cîte 15 cai putere), 18.000 combine cerealiere și numărul corespunzător de unelte și mașini-remorci pentru tractor și de alte mașini agricole.

Creșterea utilității tehnice a agriculturii a permis să se mecanizeze într-o mai mare măsură lucrările agricole din colhozuri și sovhozuri. Stațiunile de mașini și tractoare au efectuat în 1954 munci agricole pe o suprafață cu 75.000.000 hectare mai mare decît în 1953 și au îndeplinit 82% din principalele lucrări agricole din colhozuri. Au fost mecanizate aproape în întregime arăturile pentru ogoare negre și ogoare de toamnă în colhozuri, semănatul culturilor de toamnă a fost mecanizat în proporție de 95%, semănatul culturilor de primăvară în proporție de 88%. Stațiunile de mașini și tractoare au sădit cartofi pe o suprafață reprezentînd peste 40% din suprafața cultivată cu cartofi în colhozuri. Au fost considerabil extinse semănaturile de cartofi, legume, floarea soarelui și porumb prin metoda cuiburilor așezate în pătrat. Au fost strînse cu combinele 82% din totalul culturilor cerealiere și 93% din recolta de floarea soarelui. Au rămas în urmă mecanizarea lucrărilor de însemnătare și recoltare a înului cu fibre lungi, recoltarea cartofilor și legumelor, recoltarea sfecele de zahăr și a bumbacului, costul înului și înfălenirea furajelor.

Efectivul de vite — proprietate obștească a colhozurilor, a crescut la 1 octombrie 1954 în comparație cu 1 octombrie 1953: vaci — cu 12%, și porci — cu 5%; efectivul de oi, în urma întîlnirii nesatisfăcătoare a oilor pe pășuni permanente în iarna anului 1953/1954, a scăzut cu 2%. Efectivul de vite din sovhozurile Ministerului Sovhozurilor al U.R.S.S. a sporit între 1 octombrie 1953 — 1 octombrie 1954: vaci — cu 12%, porci — cu 5%, oi — cu 3%.

A sporit efectivul de vite — proprietate personală a colhoznicilor, muncitorilor și funcționarilor.

Efectivul total de vite în toate categoriile de gospodării — în colhozuri, sovhozuri, în proprietatea colhoznicilor, muncitorilor și funcționarilor, a fost, potrivit datelor recensămîntului animalelor la 1 octombrie 1954, în comparație cu 1 octombrie 1953 (în milioane de capete):

	La 1. X. 1953	La 1. X. 1954
Vaci	26	27,5
Total vite cornute mari	63	64,9
Porci	47,6	51,0
Oi	114,9	117,5

ne capete, efectivul de porci — cu 3,4 milioane capete și de oi — cu 2,6 milioane capete.

V

Creșterea transporturilor feroviare pe apă și auto

În 1954 a fost depășit planul anual al traficului de mărfuri pe căile ferate. În comparație cu 1950, traficul de mărfuri a sporit cu 42%. Aceasta înseamnă că sarcina prevăzută de cel de al 5-lea plan cincinal potrivit căreia traficul de mărfuri pe căile ferate urmează să crească în 1955 cu 35—40% în comparație cu 1950, a fost îndeplinită înainte de termen, în patru ani.

În 1954 planul general de încărcări medii zilnice a fost îndeplinit la toate încărcăturile în proporție de 102%.

A fost îndeplinit și depășit planul de transporturi la cărbune de pămînt, coals, petrol și produse petroliere, turbă, minereu, fondanți, metale ferose, metale neferoase, ciment, cereale, sare, fructe și legume, cartofi, ulei vegetal, peste. N-a fost îndeplinit planul la transportul de lemne, fier vechi, materiale lemnoase, materiale refractare, materiale de construcții, îngrășăminte chimice și minerale, încărcături de bumbac și la unele mărfuri industriale de consum popular.

În anul 1954, timpilor morți la operațiunile de încărcare a vagoanelor au scăzut întrucîtva în comparație cu anul 1953. Față de anul 1953, tonajul trenurilor a crescut cu 5%, iar consumul de combustibil pe tonă-kilometru a scăzut. În anul 1954 sarcina de accelerare a rulajului vagoanelor de mărfuri a rămas într-o oarecare măsură îndeplinită. De asemenea sarcina pe 1954 la viteza comercială a circulației trenurilor de marfă nu a fost îndeplinită.

Planul anual la traficul de mărfuri a fost îndeplinit de către transportul maritim cu 109%, iar la transportul de încărcături — în proporție de 103%. În 1954, traficul de mărfuri al transportului maritim a sporit cu 18% în comparație cu 1953, iar transportul de încărcături a sporit cu 6%.

Planul anual a fost îndeplinit de către transportul fluvial la traficul de mărfuri în proporție de 100,8%, iar la transporturile de încărcături — în proporție de 104%. În comparație cu 1953, traficul de mărfuri în transportul fluvial a crescut cu 6% și transportul de încărcături — cu 11%. A fost depășit planul la transporturile de petrol și produse petroliere, material lemnos sub formă de plute, cărbune de pămînt, materiale minerale de construcții, sare și bumbac. N-a fost îndeplinit planul la transporturile de minereu, metale, ciment, grîne, fructe și legume, peste și produse de pește.

Prevederile planului privind folosirea flotei de către transportul fluvial au rămas într-o oarecare măsură îndeplinite.

Planul privind traficul de mărfuri și transportul de încărcături de către transporturile auto de uz obștească ale Ministerului Transportului și Auto și al Soșelor al U.R.S.S. a fost îndeplinit în 1954 în proporție de 98%. În 1954 traficul de mărfuri în transportul auto de uz obștească a sporit cu 66% în comparație cu 1953, iar transporturile de încărcături — cu 75%.

VI

Creșterea construcțiilor capitale

În anul 1954, volumul investițiilor capitale de stat a reprezentat 115% față de 1953. În 1953, volumul investițiilor capitale a reprezentat 104% față de 1952.

În comparație cu 1953 au sporit investițiile capitale în industria grea, în industria ușoară și alimentară, agricultură, transporturi și comerț. Volumul investițiilor capitale în construcția cultural-socială a crescut în 1954 cu 30% față de 1953.

În 1954 au fost puse în funcțiune considerabile capacități de producție în toate ramurile economiei naționale. Au fost construite și au fost puse în funcțiune peste

600 mari întreprinderi industriale. Ministerul Centralelor Electrice al U.R.S.S. a îndeplinit planul stabilit în ce privește punerea în funcțiune a centralelor electrice.

Deși construcțiile capitale au crescut, planul de investiții capitale și de punere în funcțiune a capacităților de producție în cadrul economiei naționale n-a fost totuși îndeplinit în 1954. În cea mai mare măsură n-au îndeplinit planul Ministerul Siderurgiei al U.R.S.S., Ministerul Metalurgiei Neferoase al U.R.S.S., Ministerul Industriei Chimice, Ministerul Construcțiilor de Mașini de Construcție și Rutiere, Ministerul Industriei

Hirtiei și de Prelucrare a Lemnului, Ministerul Industriei Materialelor de Construcții al U.R.S.S. și Ministerul Colectărilor.

În 1954, Ministerul Construcțiilor al U.R.S.S. a executat în întreprinderea lucrări de construcții și de montaj cu 20% mai mult decît în 1953, iar Ministerul Construcțiilor de Întreprinderi ale Industriei Metalurgice și Chimice al U.R.S.S. — cu 9% mai mult; totuși, aceste ministere n-au îndeplinit întru-totul planul anual.

În 1954 a continuat să crească parcul de mașini și mecanisme de construcții. Parcul existent de excavatoare a sporit cu 20%, în comparație cu 1953, de scoperi și buldozere — cu 26% și de macarale mobile — cu 25%. Totuși, pe multe șantiere de construcție mașinile și mecanismele sînt folosite incomplet, mecanizarea proceselor grele și care necesită un mare volum de muncă se realizează insuficient.

În 1954 s-a realizat o oarecare reducere a costului construcțiilor în comparație cu 1953. Totuși, pe un mare număr de șantiere de construcție s-au înregistrat cheltuieli de

manipulare supranormative și pierderi și cheltuieli neproductive, n-a fost asigurată îndeplinirea sarcinilor pe 1954 în ce privește productivitatea muncii și reducerea prețului de cost al construcțiilor. S-a înregistrat o fărîmîtare a investițiilor capitale pe numeroase șantiere de construcție, ceea ce a dus la întîrzierea punerii în funcțiune a unor întreprinderi industriale, case de locuit și a altor obiective în curs de construcție.

Mari lipsuri există și în munca de proiectare. Se constată lucrări de prisos în finisarea arhitecturală a construcțiilor și clădirilor industriale, a caselor de locuit și a clădirilor cultural-sociale. Documentația privind protecțiile și devizele nu ajunge în todeauna la timp la șantierele de construcție, au loc dese modificări ale proiectelor ca urmare a calității lor inferioare, ceea ce duce la scumpirea considerabilă a lucrărilor de construcție. Organizațiile de proiectări continuă încă să nu acorde atenție cuvenită elaborării proiectelor tip; planul privind proiectarea tip pe 1954 a rămas într-o măsură considerabilă îndeplinit.

VII

Dezvoltarea comerțului interior și exterior

În anul 1954 comerțul sovietic a continuat să se dezvolte.

Planul de circulație a mărfurilor cu amănuntul stabilit pe 1954 a fost depășit.

Pe baza noilor succese obținute în dezvoltarea producției, a creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost al produselor, guvernul a efectuat la 1 aprilie 1954 o nouă reducere a prețurilor de stat cu amănuntul la mărfurile de consum popular — a șaptea de la desființarea sistemului cotelor. Noua reducere a prețurilor a contribuit la continuă întărire a rublei sovietice și la ridicarea nivelului de trai al populației din țara noastră. În cursul anului 1954, au fost vîndute populației prin comerțul de stat și cooperativ, în prețuri comparate, cu 18% mai multe mărfuri decît în 1953. Totodată, vînzarea de mărfuri prin rețeaua cooperativei de consum, care desăvîșea comerțul la saie, a crescut în 1954 cu 29% în comparație cu 1953.

În comparație cu 1950, în 1954 circulația mărfurilor cu amănuntul a crescut, în prețuri comparate, cu 80%. Aceasta înseamnă că sarcina celui de al cincilea plan cincinal, prevăzînd creșterea circulației mărfurilor cu amănuntul în comerțul de stat și cooperativ în 1955 cu aproximativ 70% în comparație cu 1950, a fost îndeplinită înainte de termen, în patru ani.

În anul 1954 vînzarea unor mărfuri alimentare a crescut în comparație cu 1953 după cum urmează: carne și preparate de carne — cu 16%, pește și produse de pește — cu 18%, unt — cu 7%, ulei vegetal și alte grăsimi comestibile — cu 22%, brînzeturile — cu 13%, lapte și produse lactate — cu 10%, ouă — cu 6%, zahăr — cu 10%, produse zaharoase — cu 11%, ceai — cu 20%, legume și zarzavaturi — cu 15%.

În 1954, în comparație cu 1953, a crescut considerabil vînzarea următoarelor mărfuri industriale: țesături de bumbac — cu

18%, țesături de lînă — cu 25%, țesături de mătase — cu 28%, îmbrăcăminte — cu 22%, articole de tricotate — cu 23%, clopeli și șosete — cu 24%, încălțăminte de piele — cu 16%. A crescut considerabil vînzarea mărfurilor cu destinație cultural-socială: aparate de radio — cu 76%, aparate de televiziune — de peste două ori, caserolnice — cu 24%, aparate fotografice — cu 57%, patofone — cu 26%, mobilă — cu 25%, mașini de cusut — cu 25%, mașini de spîlat — de zece ori, aspiratoare de praf de 2,7 ori, frigoriere — cu 80%, biciclete — cu 23%, motocicletele — cu 36%, autoturisme — cu 38%. Vînzarea mărfurilor cu destinație industrială a crescut în 1954 în comparație cu 1953 după cum urmează: furnuri — cu 7%, tablă pentru acoperișuri — cu 14%, ciment — cu 26%, ardere — cu 5%, caie — cu 36%, sticlă pentru geamuri — cu 37%, autocamioane vîndute colhozurilor — cu 44%.

Deși producția și vînzarea mărfurilor industriale și alimentare a crescut considerabil, totuși cererea crescîndă a populației pentru o serie de mărfuri importante de larg consum încă nu este pe deplin satisfăcută. Totodată unele organizații comerciale nu reușesc să aducă la îndeplinire în unele raioane fără a ține seama de cererea populației. În numeroase cazuri organizațiile comerciale nu manifestă exigența necesară față de industrie în ce privește calitatea mărfurilor livrate spre a fi vîndute populației. Sînt atractive într-o măsură insuficientă în circulația mărfurilor resursele de mărfuri suplimentare printr-o mai largă dezvoltare a producției de mărfuri din materiile prime locale.

În domeniul comerțului exterior Uniunea Sovietică a continuat în 1954 să lărgască legăturile economice cu țările străine. În cursul anului trecut Uniunea Sovietică a făcut comerț cu 56 de state străine.

VIII

Creșterea numărului muncitorilor și funcționarilor și creșterea productivității muncii

La sfîrșitul anului 1954 numărul muncitorilor și funcționarilor din economia națională a U.R.S.S. a totalizat aproximativ 47.000.000 de oameni și a fost cu 2.000.000 de oameni mai mare decît la sfîrșitul anului 1953.

În industrie, agricultură, construcții și transporturi, numărul muncitorilor și funcționarilor a crescut cu 1.700.000 de oameni. A crescut numărul lucrătorilor din instituțiile de învățămînt, de cercetări științifice și medico-sanitare, din comerț, alimentația publică și din gospodăria de locuințe și comunală. S-a micșorat numărul lucrătorilor din instituții în urma transferării unei părți a personalului administrativ direct în producție.

În 1954, ca și în anii precedenți, în țară n-a existat șomaj.

Anul trecut au absolvit școlile de pe lîngă fabrici și uzine și școlile miniere, de meserii, școlile medii feroviare, miniere, speciale de meserii, școlile medii de meserii pentru mecanizarea agriculturii și școlile pentru mecanizarea agriculturii și au fost trimiși să lucreze în industrie, construcții, transporturi și agricultură peste

700.000 de tineri muncitori calificați dintre care peste 340.000 de mecanizatori în agricultură.

În cursul anului 1954, în cadrul învățămîntului individual, în brigăzi și la cursuri au fost instruiți și și-au ridicat calificarea 7.700.000 de muncitori și funcționari.

În 1954, ca urmare a creșterii înzestrării tehnice a muncii și ridicării calificării muncitorilor, în industrie productivitatea muncii a crescut cu 7% în comparație cu 1953, iar în construcții — cu 8%. Nu au îndeplinit în întregime planul de ridicare a productivității muncii stabilit pentru 1954, Ministerul Industriei peștelui al U.R.S.S., Ministerul Industriei produselor de carne și lactate al U.R.S.S. — în industrie, și Ministerul Construcțiilor de Întreprinderi ale Industriei Metalurgice și Chimice — în construcții. În cadrul ministerelor care au îndeplinit planul în ce privește productivitatea muncii în ansamblu numeroase întreprinderi și șantiere de construcții n-au îndeplinit sarcinile trasate în ce privește creșterea productivității muncii.

IX

Creșterea venitului național și ridicarea nivelului material și cultural al vieții poporului

În 1954 a continuat să crească buna stare materială și nivelului cultural al poporului. În 1954 venitul național al U.R.S.S. a crescut cu 11% în comparație cu 1953.

Reducerea prețurilor de stat cu amănuntul la mărfurile de consum popular efectuată în 1954, a dat populației un câștig direct de 20 miliarde ruble anual.

Creșterea venitului național, reducerea prețurilor de stat cu amănuntul, precum și măsurile înfăptuite de Partid și Guvern în domeniul agriculturii, au asigurat o continuă creștere a veniturilor muncitorilor, funcționarilor și țăranilor.

Salariul real al muncitorilor și funcționarilor a crescut în decurs de un an cu 5% ca urmare a creșterii salariului nominal și a reducerii prețurilor.

Ca urmare a măsurilor privind colectările și achizițiile de stat la produse agricole și

înlesnirile fiscale, în cel de al doilea semestru al anului 1953 și în anul 1954 au crescut considerabil veniturile colhoznicilor și colhoznicilor. S-a consolidat situația financiară a colhozurilor. Mijloacele bănești ale colhozurilor depuse la Banca Agricolă pe conturile fondurilor indivizibile au crescut în anul 1954 cu 35%, iar cele pe conturile curente de la Banca de Stat — cu 78%.

Ca și în anii precedenți, în cursul anului trecut populația a primit din fondurile statului indemnizații și ajutoare prin asigurările sociale ale muncitorilor și funcționarilor, pensii prin prevederile sociale, ajutoare pentru mamele cu mulți copii și pentru mamele singure, burse pentru elevi și studenți, asistență medicală gratuită, locuri gratuite și la prețuri avantajoase la sanatorii și case de odihnă, învățămînt gratuit și ridicarea calificării, precum și o serie de alte ajutoare și

Prietenia de nezdruincinat dintre popoarele romin si ungar

de orice altă natură prin toate mijloacele de care dispune". După cum se poate vedea din acest articol, el constituie în primul rând o barieră în calea militarismului german de pe

Văzind în aceste acțiuni ale puterilor occidentale o serioasă primejdie pentru pacea

securității Europeli, guvernele R.P. Române și R.P. Ungare și-au trimis reprezentanții la conferința care a avut loc spre sfârșitul anului trecut la Moscova, pentru a examina împreună cu celelalte țări iubitoare de pace situația creată în urma încheierii acordurilor de la Londra și Paris. Ele au semnat declarația comună prin care statele participante la conferință și-au exprimat hotărârea ca în cazul ratificării acestor acorduri să ia toate măsurile necesare în vederea întăririi capacității lor de apărare pentru a fi pregătite astfel în cazul unei eventuale agresiuni.

Ducând în relațiile lor cu celelalte țări o politică consecventă de pace, popoarele române și ungare desăvârșă în același timp pe plan

intern o muncă plină de avânt pentru construirea vieții noi. Cei șapte ani ce s-au scurs de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală au constituit pentru ele o perioadă de însemnate realizări în vederea ridicării rapide a bunăstării masei.

argi de oameni si muncii. Incheierea acordului de colaborare economica de lunga durata in cursul anului 1952, a insemnat un nou pas inainte pe calea intensificarii colaborarii in domeniul economic. O deosebita atentie a fost acordata in ultimii

Cu prilejul celei de a șaptea aniversări a Tratatului de prietenie, colaborare și asisten-

la mutuală cu R.P. Ungară, poporul român își exprimă din nou hotărârea de a adânci necontenit prietenia cu poporul ungar vecin și prieten, urîndu-i totodată noi succese în lupta pe care o duce pentru construirea socialismului și apărarea nației.

ercial și de plăți pe 1955
ă și R. P. Română

Din partea Republicii Populare Chineze acordul a fost semnat de către Su Sue-han, locuitor al ministrului Comerțului Exterior și din partea Republicii Populare Romine de către Nicolae Anghel, conducătorul delega-

La semnarea acordului au asistat E Tzicuan, ministru al Comerțului Exterior al Republicii Populare Chineze, Ho Uei, ministru adjunct al Afacerilor Externe al Re-

publicii Populare Chineze, și Iacob Coțoveanu, ambasador al Republicii Populare Române în China.

record mondial. Cursa desfășurată pe distanța de 5.000 m. a revenit campionului mondial Boris Silkov cu rezultatul de 8'55"5/10. Cel mai bun rezultat în proba de 1.500 m. a fost obținut de Boris Silkov.

În proba de 10.000 m. victoria a revenit lui Boris Silkov în timpul de 16'50"2/10. Totalizînd 185,326 puncte, Boris Silkov a cucerit titlul de campion absolut al Uniunii Sovietice pe anul 1955.

ACOLE

10: Capra cu trei iezi, 16: Tică și Rică la Teatrul de Păpuși; Tândărică (sala Barbu Bera) 11: Gîscănelul, 17: Băiatul și vîntul, 20: Umor pîsfori; Tândărică (sala Orfeu) 11: Artiștii păduri, 19: Frații Liu; Cîrcul de Stat 16 și 20: Primul spectacol.

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Gh. Dolă; Institutul de cercetări, Remobiliz. București.

Deja. Săcături de rezervă: Republica, București.
Deslășurarea... Și! Ilie face sport: Infrățirea în-
tre popoare, Elena Pavel: Septembriști; Maxim
Gorki: Apărarea înaripată; Tineretului; Ludwig
Van Beethoven; Timpuri noi; Să plecăm la Su-
humi, Alimente gustoase și hrănitoare, Sportul
sovietic nr. 9; Lumina: Fetele din piața Spaniei
Victoria; Profesorul Fabre; Alex Popov, Cultura

De doi bani speranță; 8 Martie: Mai tare ca
noaptea; Vasile Roaită: Fanfan la tulpie; Unirea
Zilele mîinii; Flacăra: Cel trei mușchetari; Man-
ca: Povestea micului cocoș; Artă: Ordinul
Anna; Popular: Caut o nevastă; M. Eminescu
Cercul Slavia; Miorița: Stele vesele; Moșilor
Scanderbeg;

mul de radio

fonică de compozitori români; 10.45: Emisiune muzicală pentru copii „Cinice sportive de iarnă”; 11.45: Muzică vocală și instrumentală de Radio

Dragii; 14: Muzica de Paul Constantinescu pe tru filmul „Delta Dunării”; 15,35: Cîntec sovietice; 16,30: Conferință: „Creșterea producției agricole mară—mijloc de ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii”; 16,45: Concert Gher.; 19: Jurnalul satelor; 19,45: Cîntecul săptămîinii; „Noapte bună” din revista „Dragii mei moscoviti” de Dunaevski; 20: Cronica cinematografică; 21:

Cîntă corul Filarmonicej de Stat din București
dirijat de Dumitru Botez; 22: Muzică de cameră
de Borodîn; romane și trio pentru vioară, vio-
loncel și pian; 23:00: Lucrări de Miaskovski.
PROGRAMUL II: 14:40: Cîntă orchestra de mu-
zică ușoară dirijată de Ido Kahan; 15:05: Cîntă
„Interpreți remîni de muzică de operă”: Zenaida
Pally; 16:30: Muzică ușoară din țări de democra-

Populare, 17; Clasic al literaturii universale, 18; Pagini din opera scriitorilor Anate France, 19; Swift și Henrich Mann, 17,30; Concertul nr. 1 în sol minor pentru pian și orchestră de Mendelssohn-Bartholdy, 18,30; Emisiunea pentru tineret, 19,30; Muzică de balet de compozitori clasic; Suta de balet de Haendel, „Baletul reginei Desdemona” de Balgailor, M. Gurea, Balgailor, 20,30.

Protopopul de Pastrino; 20: Gazeta Radio; 20:45:
 Cîntece de Vasile Timiş; 21:05: Concert de mu-
 zică populară sovietică; 21:45: Comentariu extern;
 22: Concert de seară; 22:30: Serenada pentru or-
 chestră de coarde de Dvorak; 23:55: Seară de
 muzică de cameră.

Ascultați Radio Jurnale și Buletine de știri la
 orele:

PROGRAMUL 1: 5.00, 5.45, 15.00, 15.30, 20.00

probabil
Meteorologic Central)

tare din sectorul estic. Temperatura în ușoară creștere va fi cuprinsă noaptea între minus 3 — minus 14 grade iar ziua între minus 6 — plus 3 grade. În vestul țării local polei.

Pentru următoarele trei zile: Vremea se menține friguroasă cu cerul schimbător mai mult noros, în vestul și în centrul țării. De la sfârșitul

ros în vest și în sudul țării. Precipitații sunt
formă de ninsoare temporară vor cădea în Ar
deal, nordul Moldovei și în cîmpia Dunării. Vin
tul va continua să sufie în cîmpia Dunării din
sectorul estic, iar în Transilvania din sectorul
sud-estic. Temperatura în ușoară creștere la încă
put va scădea apoi. La sfîrșitul intervalului mi
nimele vor coborî pînă la minus 20 grade în Mol

lgrific Casa Scuteii „I. V. Stalin”